

KUNGS DZIRD UN ATBRĪVO

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 139:1–18; Ps. 121; Ps. 17:8; Mt. 23:37; 1kor. 10:1–4; Ebr. 4:15, 16.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Kad taisnie sauc, tad Tas Kungs viņus uzklausa un viņus izglābj no visām viņu bēdām.”
(Ps. 34:18)

Atkal un atkal Psalmi izceļ patiesību, ka Visvarenais Kungs, kurš radīja un uztur Visumu, arī atklāj sevi kā personisku Dievu, kas uzsāk un uztur attiecības ar Saviem ļaudīm.

Dievs ir tuvu Saviem ļaudīm un Savai radībai gan Debesīs, gan virs zemes (Ps. 73:23, 25). Lai gan Viņš “ir uzcēlis Savu troni” (Ps. 103:19) un “brauc uz mākoņiem” (Ps. 68:5, angļu NKJV), Viņš ir arī “tuvu visiem, kas Viņu piesauc, visiem, kas Viņu piesauc patiesībā” (Ps. 145:18). Psalmi nelokāmi atbalsta patiesību, ka Kungs ir dzīvais Dievs, kas darbojas to labā, kas Viņu piesauc (Ps. 55:17–23). Psalmi ir nozīmīgi tieši tāpēc, ka tos iedveš dzīvais Dievs, kurš uzklausa un atbild uz lūgšanām, un tie ir adresēti Viņam.

Mums jāatceras, ka atbilstoša reakcija uz Kunga klātbūtni ir dzīve, kas pavadīta ticībā Viņam un paklausībā Viņa baušļiem. Kā to bieži atklāja Israēla vēsture, nekas cits kā šāda ticība un paklausība Viņam nav pieņemams.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 27. janvārī.

Mans vaigs nebija no tevis apslēpts

Izlasi Ps. 139:1–18. Kā tas poētiski attēlo Dieva spēku (Ps. 139:1–6), klātbūtni (Ps. 139:7–12) un labestību (Ps. 139:13–18)? Ko Dieva diženums stāsta par Viņa apsolījumiem? _____

Vai tu esi gribējis kādreiz kādam palīdzēt, bet tev nav bijis līdzekļu? Arī tev cilvēki noteikti ir centušies palīdzēt, bet nav sapratuši tavas vajadzības. Atšķirībā no vismīlošākajiem un vislabākajiem cilvēkiem Dievam ir gan pilnīgas zināšanas par mums un mūsu apstākļiem, gan arī līdzekļi, lai mums palīdzētu. Tāpēc Viņa apsolījumi palīdzēt un glābt nav sekla banalitāte, bet gan stingras garantijas.

Dieva zināšanas par dziesminieku ir tik lielas un unikālas, ka pat viņa mātes miesa nevarēja viņu paslēpt no Dieva (Ps. 139:13, 15). Dievišķās zināšanas attiecas uz laiku (Ps. 139:2), iekšējo būtni (Ps. 139:2, 4) un telpu (Ps. 139:3) – uz visu dziesminieka eksistenci. Dieva brīnišķīgās zināšanas ir Viņa radīšanas un dziļas cilvēku pazīšanas rezultāts, un tās izpaužas Viņa rūpēs par tiem.

Šai brīnišķīgajai patiesībai par to, ka Dievs mūs pazīst, nevajadzētu mūs biedēt, bet gan mudināt nodoties Jēzus rokās un tam, ko Viņš mūsu labā ir paveicis pie krusta. Jo ticībā Jēzum mums ir dota Viņa taisnība, paša “Dieva taisnība” (Rm. 3:5, 21).

Dieva klātbūtne pat aizsniedz “elli” (šeols jeb kaps) un “tumsu” (Ps. 139:8, 11, 12), vietas, kas parasti netiek attēlotas kā Dieva mājvieta (Ps. 56:13). Viņa klātbūtne ir arī kā “rīta spārnos” (austrumos), lai sasniegtu “jūras galējos punktus” (rietumos) (Ps. 139:9). Šie attēli liecina par patiesību, ka Visumā nav nevienas vietas, kur Dievam nebūtu iespējams mūs aizsniegt. Lai gan Dievs pats nav daļa no Visuma, kā daži uzskata, Viņš tomēr ir tuvu ik visam, jo ir ne tikai radījis, bet arī uztur visu (sk. Ebr. 1:3).

Dievs var mums palīdzēt un mūs atjaunot kā tādus, kurš zina visu par mums. Jauna Viņa diženuma apzināšanās dziesminiekā rada slavas vilni un atjaunotu uzticēšanos. Viņš atzinīgi novērtē dievišķo pārbaudi kā līdzekli, kas likvidē no viņa dzīves visu, kas traucē attiecībām ar Dievu.

Dažiem varētu šķist diezgan biedējoši, ka Dievs par viņiem zina tik daudz – pat viņu tumšākos noslēpumus. Kāpēc tad evaņģēlijs ir mūsu vienīgā cerība? _____

Dieva rūpju garantija

Izlasi Ps. 40:2–4, Ps. 50:15, Ps. 55:23 un Ps. 121. Kā Dievs ir iesaistīts mūsu ikdienas aktivitātēs? _____

Kungs atklāj Sevi Rakstos kā dzīvais Dievs, kas rīkojas to labā, kas Viņu piesauc. Dziesminiekam “Kungs vienmēr [ir] [viņa] priekšā” (Ps. 16:8). Tāpēc viņš uzticas Dievam un sauc uz Viņu (Ps. 7:2, Ps. 9:10). Kungs dzirdēs viņu, pat ja viņš sauks no “dziļumiem” (Ps. 130:1, 2), norādot, ka nekādi dzīves apstākļi nevar pasargāt no Dieva augstākās varas. Tāpēc dziesminieka saucieni, lai arī cik neatliekami, nekad nav bez cerības.

Ps. 121 tiek cildināts Radītāja spēks uzticīgā cilvēka dzīvē. Šis spēks ietver:

(1) “Viņš neļaus tavai kājai slīdēt” (Ps. 121:3). “Kājas” metafora bieži apraksta cilvēka dzīves ceļu (Ps. 66:9, Ps. 119:105, Sal. pam. 3:23). Ebreju vārds “slīdēt” (“kustēties”, angļu NKJV) apraksta drošību, ko Dievs sniedz pasaulei (Ps. 93:1) un Cīānai (Ps. 125:1).

(2) Kunga kā Israēla sarga metafora, kas nesnauž un negul, izceļ Viņa pastāvīgo modrību un gatavību rīkoties Savu bērnu labā (Ps. 121:3, 4).

(3) Kungs ir “tava ēna” (Ps. 121:5, 6, angļu NKJV) – tas atgādina par mākoņu stabu, izejot no Ēģiptes (2. Moz. 13:21, 22). Līdzīgi Kungs nodrošina fizisku un garīgu patvērumu Saviem ļaudīm.

(4) Dievs ir pie viņu labās rokas (Ps. 121:5). Labā roka parasti norāda uz cilvēka stiprāko, aktīvo roku (Ps. 74:11, Ps. 89:14). Šeit tā nozīmē Dieva tuvumu un labvēlību (Ps. 16:8, Ps. 109:31, Ps. 110:5).

(5) Ps. 121:6–8 skaidri apstiprina Dieva aizsardzību Saviem ļaudīm. Dievs pasargās Savus bērnus no visa ļaunā. Ne “saule”, ne “mēness” viņus nespiedīs. Dievs pasargās viņu “iziešanu un ieiešanu”. Šie tēlainie izteiksmes līdzekļi izceļ Dieva visaptverošās, nepārtrauktās rūpes.

Kāds zemteksts? Dziesminieks uzticējās Dieva mīlošajām rūpēm. Mums, protams, ir jādara tas pats.

Kādos praktiskos veidos tu vari labāk piedzīvot Dieva rūpju realitāti? Kā tu vari labāk sadarboties ar Dievu, lai Viņš varētu strādāt tevī un ar tevi? _____

Kungs ir mūsu patvērumš nelaimē

Izlasi Ps. 17:7–9, Ps. 31:2–4 un Ps. 91:2–7. Ko dziesminieks dara bēdu laikā? _____

Dziesminieks piedzīvo dažāda veida grūtības, un tajās viņš vēršas pie Kunga, kas ir patvērumš visās nelaimēs. Uzticēšanās ir apzināta izvēle atzīt Dievu kā Kungu pār savu dzīvi jebkuros apstākļos. Ja uzticība nedarbosies nelaimē, tad tā nedarbosies nekur.

Dziesminieka liecība – “Mans patvērumš un mana pils, mans Dievs, uz ko es paļaujos!” (Ps. 91:2) – nāk no viņa pagātnes pieredzes ar Dievu un tagad kalpo viņa ticības stiprināšanai nākotnē. Dziesminieks Dievu sauc par Visaugstāko un Visvareno (Ps. 91:1, 2), pieminot sava Dieva vareno diženumu.

Dziesminieks arī stāsta par drošību, ko var atrast Dievā: “noslēpumaina vieta” (“patvērumš” vai “slēpnis”), “ēna” (Ps. 91:1), “droša vieta”, “cietoksnis” (Ps. 91:2), “spārni”, “vairogs”, “aizsargs” (Ps. 91:4) un “mājieta” (Ps. 91:9). Šīs metaforas aino drošu vietu dziesminieka kultūrā. Ir tikai jāpadomā par nepanesamo saules karstumu tajā pasaules daļā, lai novērtētu ēnu, vai jāatceras kara periodus Israēla vēsturē, lai novērtētu drošību, ko sniedza vairogs vai cietoksnis.

Izlasi Ps. 17:8 un Mt. 23:37. Kāda metafora šeit ir izmantota, un ko tā atklāj? _____

Viena no visintīmākajām metaforām ir tā, kas attiecas uz “tavu spārnu pavēni” (Ps. 17:8, Ps. 57:2, Ps. 63:8). Šī metafora dod mierinājumu un pārliecību, norādot uz putnu mātes aizsardzību. Kungu salīdzina ar ērgli, kas sargā savus mazuļus zem spārniem (2. Moz. 19:4, 5. Moz. 32:11), un ar vistu, kas savāc savus cālīšus zem spārniem (Mt. 23:37).

Tomēr kā mēs izturamies pret gadījumiem, kad piemeklē nelaime un šķiet, ka neredzam Kunga aizsardzību? Kāpēc šīs likstas nenožīmē, ka Kunga nav ar mums?

Aizstāvis un Atbrīvotājs

Izlasi 1kor. 10:1–4. Kā Pāvils apraksta stāstu no 2. Mozus grāmatas? Kādu garīgu mācību viņš cenšas mums ar to iemācīt? _____

Izlasi Ps. 114. Kā šeit poētiski ir aprakstīta Israēla tautas atbrīvošana no Ēģiptes? _____

Cik poētisks apraksts Dieva brīnišķīgajai Savu bērnu atbrīvošanai no Ēģiptes verdzības ir 114. psalmā! Visā Vecajā Derībā un pat Jaunajā Derībā atbrīvošana no Ēģiptes tika uzskatīta par simbolu Dieva spēkam izglābt Savu tautu. Pāvils šajos pantos korintiešiem dara to pašu – atklāj visu patieso stāstu kā metaforu, pestīšanas simbolu Jēzū Kristū.

Ps. 114 ir arī attēlota dievišķā atbrīvošana ar Dieva kā dabas spēku Radītāja augstākās varas palīdzību, tādējādi Viņš izglāba savus ļaudis izceļošanas laikā. Jūra, Jārdānas upe, kalni un pakalni poētiski attēlo dabas un cilvēku spēkus, ar ko Israēlam bija jāsaprotas ceļā uz Apsolīto zemi (5. Moz. 1:44, Joz. 3:14–17). Tomēr Dievs ir augstāks par visu.

Patiesībā daudziem Dieva bērniem visos laikos un visās vietās ceļš uz Debesu Jeruzalemi ir bijis briesmu pilns. Psalmi mudina viņus skatīties tālāk par kalniem – uz Debesu un zemes Radītāju (Ps. 121:1).

Ps. 114 gars ir atklāts tajā, kā Jēzus nomierina jūras vētru, un Viņa paziņojumā, ka draudzei nav no kā baidīties, jo Viņš ir uzvarējis pasauli (Mt. 8:23–27, Jņ. 16:33).

Kunga lielajiem darbiem Savas tautas labā vajadzētu iedvesmot visu zemi drebēt Viņa priekšā (Ps. 114:7). Drebēšana ir jāsaprot kā atzīšana un pielūgsmē, nevis bailes (Ps. 96:9, Ps. 99:1). Kad Dievs ir viņu pusē, ticīgajiem nav no kā baidīties.

Kādas garīgas briesmas mēs kā ticīgie piedzīvojam, un kā mēs varam iemācīties paļauties uz Kunga spēku mūs pasargāt no padošanās šīm briesmām, kas mums tagad ir tikpat reālas, kā tās bija dziesminiekam? _____

Palīdzība no svētnīcas

Izlasi Ps. 3:4, Ps. 14:7, Ps. 20:2–4; Ps. 27:5, Ps. 36:8, Ps. 61:4 un Ps. 68:6, 36. No kurienes nāk palīdzība šajos pantos? _____

Garīgā un fiziskā patvēruma un palīdzības motīvs īpaši parādās svētnīcas kontekstā. Svētnīca ir palīdzības, drošības un pestīšanas vieta. Svētnīca sniedz patvērumu grūtībās nonākušajiem. Dievs aizstāv bāreņus un atraītnes un dod spēku savai tautai no Savas svētnīcas. Kad “no Ciānas atspīd skaistuma pilnība” (Ps. 50:2, angļu NKJV), tiek pasludināti Dieva taisnīgie spriedumi un nāk Tā Kunga svētība (Ps. 84:5, Ps. 128:5, Ps. 134:3).

Svētnīcas sniegtais patvērums pārspēj drošību, ko nodrošina jebkura cita vieta pasaulē, jo svētnīcā personīgi mājō Dievs. Drošību sniedz Dieva klātbūtne, nevis tikai templis kā stabila ēka. Tāpat Ciānas kalns kā kalns, kurā mājō Kungs, pārspēj citus kalnus, lai gan pats par sevi tas bija necils kalns (Ps. 68:15, 16; Jes. 2:2).

“Jo mums nav augstais priesteris, kas nespētu līdzī just mūsu vajībām, bet kas tāpat kārdināts visās lietās, tikai bez grēka. Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību īstā laikā.” (Ebr. 4:15, 16) Kādā veidā šie panti ir paralēli tam, ko par svētnīcu saka dziesminieks? _____

Dieva svētnīcas svētums mudina dziesminieku atzīt, ka visi cilvēki ir grēcīgi un nav pelnījuši Dieva labvēlību, un viņš apgalvo, ka atbrīvošana ir balstīta tikai uz Dieva uzticību un žēlastību (Ps. 143:2, 9–12). Nekas mūsos nav tāds, ko mēs varētu pienest kā nopelnu Dieva priekšā. Tikai tad, kad cilvēki, nožēlojot grēkus un pieņemot Dieva žēlastību un piedošanu, ir pareizās attiecībās ar Dievu, viņi var lūgt Dieva garantijas viņu atbrīvošanai. Kalpošana svētnīcā atspoguļoja Jēzū atrasto pestīšanu.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Sentēvi un pravieši” nodaļu “Cīņas nakts” (195.–203. lpp. oriģ.). Ko mēs varam mācīties no Jēkaba pieredzes par tūlītējās lūgšanas spēku un neierobežotu paļaušanos uz Dievu?

Psalmi stiprina mūsu ticību Dievam, kas ir mūžīgi stabils Patvērums tiem, kas uztic savu dzīvi Viņa varenajās rokās. “Dievs vēlas darīt lielas lietas to labā, kas Viņam uzticas. Iemesls, kāpēc Dievu atzīstošajai tautai nav vairāk spēka, ir tas, ka tie pārāk paļaujas uz savu gudrību un nedod Kungam izdevību parādīt Savu spēku viņu labā. Viņš grib palīdzēt saviem uzticīgajiem bērniem visās viņu lielajās vajadzībās, ja tikai tie pilnībā uz Viņu paļautos un Tam paklausītu.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši” 493. lpp. oriģ.)

Tomēr daži psalmi var radīt nopietnu izaicinājumu, ja tas, ko tie sola, un mūsu pašreizējā situācija nesakrīt. Šādos brīžos mums vienkārši jāiemācās paļauties uz Dieva labestību, kas visspēcīgāk atklāta pie krusta.

Turklāt reizēm dažus psalmus var izmantot, lai veicinātu viltus cerības. Jēzus reakcija uz to, ka sātans nepareizi izmanto Ps. 91:11, 12, liecina, ka paļaušanos uz Dievu nedrīkst jaukt ar Dieva kārdināšanu (Mt. 4:5–7) vai pārgalvīgu lūgumu Dievam darīt kaut ko, kas ir pretrunā Viņa gribai.

“Lielākās uzvaras Kristus draudzē un pie atsevišķiem locekļiem nav tās, ko sasniedz ar talantu un izglītību, ar bagātību vai cilvēku labvēlību. Tās ir uzvaras, kas tiek izcīnītas vienatnē, sarunā ar Dievu, kad nopietna, neatlaidīga ticība satver Varenā stipro roku.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši” 203. lpp. oriģ.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunāji atbildi uz otrdienas tēmas pēdējo jautājumu par paļaušanos uz Dievu grūtībās un gadījumos, kad viss notiek ārkārtīgi nepareizi. Kā šīs lietas var saprast, un kā tās var notikt ar cilvēkiem, pat ņemot vērā visus brīnīšķīgos apsolījumus psalmos par Dieva aizsardzību? Padomāji arī par šo: vai dziesminieks, kurš rakstīja par brīnīšķīgajiem apsolījumiem, nav cietis nelaimes un vai nezina ja par uzticīgiem cilvēkiem, kas bija tās piedzīvojuši?

2. Kā mēs varam attīstīt pilnīgu uzticību Dievam visos apstākļos (piemēram, Ps. 91:14, Ps. 143:8, 10, Ps. 145:18–20)? Kas var likt mums zaudēt šo pārliecību? Kāpēc uzticēšanās Dievam labajos laikos ir ļoti svarīga, lai iemācītos uzticēties Viņam arī sliktajos laikos?